אויפֿן וועג שטייט אַ כוים Oyfn Veg Shteyt A Boym

מעקסמ: איציק מאַנגער מוזיק: פּ. לאַסקאַווסקי

אויפֿן וועג שטייט אַ בוים שטייט ער אײַנגעבויגן, אַלע פייגל פונעם בוים זענען זיך צעפּלויגן.

דרי קיין מזרח, דרי קיין מערב, און דער רעשט קיין דרום. און דעם בוים געלאָזט אַליין, הפקר פאַרן שטורעם.

זאָג איך צו דער מאַמע: "הער, זאָלסמ מיך נאָר נישמ שמערן, וועל איך, מאַמע, איינס און צוויי באַלד אַ פֿויגל ווערן.

"איך וועל זיצן אויפֿן בוים און וועל אים פאַרוויגן איבערן ווינמער מיט אַ מרייסט, — מיט אַ שיינעם ניגון."

זאָגט די מאַמע: "ניטע, קינד", און זי וויינט מיט טרערן. "קענסט חלילה אויפֿן בוים מיר פֿאַרפֿרוירן ווערן."

זאָג איך: "מאַמע, ס'איז אַ שאָד דײַנע שײנע אױגן״ — און אײדער װאָס, און אײדער װען, בין איך מיר אַ פּױגל.

וויינט די מאַמע: "איציק קרוין, נעם, אום גאָמעם ווילן, נעם כאָמש מיט אַ שאַליקל, זאָלמט זיך נישט פאַרקילן.

"די קאַלאָשן נעם דיר מימ, מ'גיימ אַ שאַרפֿער ווינמער — און די קומשמע מו דיר אָן, וויי איז מיר, און ווינד מיר. קוק איך טרויעריק מיר אַרײַן אין דער מאַמעס אויגן: ס'האָט איר ליבשאָפט נישט געלאָזט ווערן מיך אַ פּויגל. "און דאָס ווינמער־לייבל נעם, מו עס אָן דו שומה, אויב דו ווילסט נישט זיין קיין גאַסט צווישן אַלע טויטע." — ב'הויב די פּליגל. ס'איז מיר שווער